

haurem de tenir en compte tant la gana que té el nen com les seves preferències per segons quins aliments i el seu ritme (lent o ràpid) respectant sempre aquestes condicions, fent de forma gradual el pas del líquid al sòlid i del dolç al salat, d'un gust a altra... tractant de ser el màxim flexible possible per tal de no angoixar-lo a l'hora de donar-li el menjar. Pensem que la boca és el primer element de font de plaer i que no el podem malversar forçant-lo.

Ens cal també respectar els horaris del àpats, no "fer esperar el nen" sigui pel motiu que sigui, això els neguiteixa molt i els fa posar nerviosos. D'altra banda els menjars s'han de donar en l'ordre establert, els primers plats preparen l'estòmag pels segons (verdures amanides, després carns i peixos etc).

En l'aspecte de l'exploració de l'entorn segons les diferents etapes, recordem que els nens necessiten manipular i experimentar amb les mans i la cara i que moltes vegades el fet de menjar no és suficient acció per ells i necessiten moure's. Així van recollint experiències que els porten al coneixement de l'aliment. Cal deixar al nen "tocar" perquè pugui assimilar tant el gust, com el tacte, etc.

I per últim volem parlar sobre la relació que s'estableix entorn al menjar amb nens i adults. Totes les estones de menjar són moments de comunicació molt importants, així, quan donem un biberó al nen s'estableix una forta relació a tots nivells: corporal, visual, oral... li transmetem totes les nostres reaccions i sentiments. Quan el nen comença a menjar assegut i voltat de companys, es comunica amb els altres nens i alhora amb l'adult, el menjar doncs, no compleix tan sols una finalitat nutritiva, sinó que moltes vegades ens trobem al voltant d'una taula per a celebrar tot tipus d'aconteixements. És un acte social que ens cal guardar i afavorir.

.....
.....
.....